

Изази субјотом.

Цијена:

За ЦРНУ ГОРУ на год. 4 ф.,
на по године 2 ф., на четврт
године 1 ф.За АУСТРО-УГАРСКУ БОС-
НУ и ХЕРЦЕГОВИНУ на год.
6 ф., на по год. 3 ф., на четврт
године 1 ф. и 50 новч.За све остале земље годишње
20 фран. у злату, на по године
10 фран., на четврт год. 5 фран.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ.

Преплата шаље се поштанском
унутрњом непосредно админи-
страцији „Гл. Црног.“ на Цети-
ње, или отплатити на пошту
на коју драго пошту, а коме је
наручије, може се преплатити
код г. *Петра Рамаковића*, К. П.
агента у Котору, а у Србији код
г. *Мите Стајића* књижара у Био-
град. Дописи се шаљу уред-
ништву. Рукописи се не враћају.
За огласе плаћа се: за сваку
ријеч или на број од пет цео-
ра по три новчића за први пут,
а за сваки даљи пут по 2 новч.Свадба Њ. В. Књаза ДАНИЛА Црногорског
Престолонаследника.

У Бару.

Свечаност срећне свадбе Њ. В. Престолонаследника црногорског Књаза Данила отпочела је у Бару доласком Њ. Ц. В. Великог Књаза Константина Константиновића, замјеника Узвишеног Кума, Неговог Величанства Цара Николе II, који је стигао на Тополицу у подне, са Њ. С. Књазом Мирком и са Петровићима, поздрављен грувањем топова са Волице и са Јахта Тимсаха. У сусрет Великоме Књазу били су изашли највише Бара на коњима г. Пејановић, адјутант Њ. В. Престолонаследника и г. капетан Новаковић ординанс-офицер са неколико коњаника. Њ. В. Престолонаследник са властима дочекао је Великог Књаза пред Дворцем, гдје је Велики Књаз одио. Послије подна у 4 сата Њ. Ц. Височанство и Њ. В. Престолонаследник са пратњама одвезли су се на Тимсаху до Оциња, гдје их је са обале велико мноштво народа дочекало и бурно поздравило. Вечерали су на Јахту, а послје вечере дошли су на Тополицу, на којима отишли у Наследников забрав, и ту се служио чај.

У уторник прије подна Њ. Ц. Височанство у пратњи Њ. В. Наследника и Њ. С. Књаза Мирка са свитама походио је варош Бар и развалине древног града барског, споменика некадашње млетачке па турске владавине, као и јунаштва његовијех браниоца и освојитеља из напоријех дана. Послије подна се стао сакупљати народ из цијелог барског округа, из Паштровића и Будве, и с нарочитијем паробродом из Котора, с којим је дошла которска српска музика.

У вечер у 8 ура указао се лојдов нарочити параброд Вурмбранд, на ком је долазила са сјевера на плавоме Јадрану Узвишена Невјеста са својом Узвишеном Мајком и Братом. Велики Књаз Константин, Престолонаследник, Књаз Мирко и Петровићи са пратњама и са српском которском музиком изашли су на Јахту у сусрет по црногорском мору. Вурмбранд је улегао у барску луку праћен Тимсахом, на ком је свирала музика, уз грување топова са Волице, са града Бара и са Тимсаха, а величанствени амфитеатар, који састављају изнад луке барске високо планине Суторман, Лисинь и Румија са вишијем брјеговима плануше од једном у ватри, а на Волици над морем огромна слова Ж — Д — М. Пристан је био освијетљен, а ватромети и бенгалске ватре испуњали су ту ноћну чаробну слику, коју себи не може да представи ни најживља фантазија, особито без појма о простору, по ком се развијала.

Њ. В. Престолонаследник, Њ. Ц. В. Велики Књаз, Њ. С. Књаз Мирко и Петровићи са пратњама, пођоше са Књажевског Јахта на Вурмбранд, тек се овај усидрио, и ту је слиједило поздрављање и представљање, па су се све Високе Особе у лађама искрцале на Тополицу, уз бурно клицање мноштва народа, гдје

се у Књажевском Дворцу послје малог одмора служио чај, док је пред Дворцем свирала музика.

У сриједу у јутро на 7^{1/2} ура приспјели су у барску луку на свом Јахту Елена Њ. Њ. Кр. Кр. В. В. Књаз Виктор Емануил и Књагиња Јелена, којима се на Јахту одма ставио на расположење г командир Митар Мартиновић, који је аташиран Њ. Кр. В. Књазу Напуљском, и одма су се искрцали на Тополицу, гдје су били дочекани Високијем Особама и њиховијем свитама најсвечаније.

У 9 ура кренули су у цркву: Узвишена Невјеста у црногорском одијелу, Њ. Ц. В. Велики Константин, Њ. Кр. В. Књаз Напуљски Виктор Емануил, Њ. В. Књаз Данило, Њ. С. Књаз Мирко, г. војвода Божо Петровић, г. војвода Ђуро Петровић и г. Марко Петровић, управитељ приморске нахије, двије даме Њ. В. Књагиње Јуте и два адјутанта из пратње Њ. Њ. Кр. Кр. В. В. од Мекленбург-Стрелица са осталом свитом Високијех Особа.

Авлија пред барском црквом била је искрцана заставама и лаворовијем вијенцима. Сав простор испред цркве био је заузео силан народ, који је дочекао најодушевљенијем усклицима будућу Престолонаследницу црногорску. Пред црквом су дочекали Узвишену Невјесту Високопрвосвештени Митрополит г. Митрофан и Високопрвосвештени Митрополит г. Хаџи-Сава у потпуном архијерејском одјејанију са многобројнијем свештенством, и послје кратке молитве ту очигане, била је уведена у цркву, гдје је била извршена церемонија преласка у православну вјеру, при ком је Невизио Височанство сталшијем гласом очитала старословенски *вјерују* и добила име Милица. За тијем су Узвишени Младенци примили свету тајну причешћа.

При доласку и одласку из цркве грували су топови са града Бара, Волице и Тимсаха, и звона са цркве брујала, а из великог мноштва народа у усхићењу дуготрајно клицање се разлијегало.

У 11^{1/2} сати био је у Дворцу на Тополици фамилијарни доручак, а у 5^{1/2} објед. Послије обједна шетња у колима кроз забрав, а за тијем се чај служио у Дворцу.

Путовање из Бара на Цетиње.

У четвртак у 3 уре у јутро био је полазак свијех Високијех Особа и њиховијех свита из Бара на Цетиње у 22 кочије. Народ одушевљен свијем путем излазио је и поздрављао. На Суторману, одакле је неописив поглед на барску околину и на море, у нарочито учиненом павиљону од зеленог лишћа, била је закуска.

Код Лимљана и Бољевића народ је дочекао књажевске сватове, по народном обичају, са здравицама, и ту су се кола заустављала. Одушевљено доброжељиво клицање народа и брујање звона са црква дочекивало је и испраћало Срећне Високе Младенце.

На Виру тако исто. Непрегледно мноштво народа ту се окупило из Црмнице и из Крајине да види и да поздраве Књажевске Сватове и своју

будућу Престолонаследницу. Варош искрцана заставама и лаворовијем вијенцима. Пред народом је бригадир војвода Ђуровић са властима дочекао и поздравео Њ. Њ. Височанства.

Уз пуцање топова са Бесца ту су се Књажевски Сватови укрцали на параброд Даницу, искрцану сигналимима, а на катаркама развише се стандарти Владалачкијех Димова: на предњој црногорски и италијански, а на стражњој мекленбуршки и руски.

Уз пут је преко Скадарског језера поздрављало пуцање топова са Лесендре и са историјског Жабљака, и брујање звона са црква оближњијех села.

Тако исто долазак на Ријеку поздрављају топови и звона са Иванбегова града. Варош је најсвечаније искрцана заставама и зеленилом. Велико мноштво одушевљена народа из ријечке и љешанске нахије поздравља доброжељивијем клицањем. Пред народом власти дочекују и поздрављају. И Књажевски Сватови одма сијодају у кола и крећу пут Цетиња, испраћени опет бурнијем клицањем одушевљеног народа, грувањем топова и звоњењем звона.

Ово народно одушевљење, које је пратило Књажевске Сватове од Бара до Цетиња, и које извире из љубави и прастаре оданости народне црме црногорској Владалачкој Кући, у чему се огледа главни елемент снаге наше отаџбине, био је најљепши дар, који се могао поднијети Узвишеној Невјести, црногорској Престолонаследници.

На Цетињу.

Престоницу смо гледали до сада више пута у свечаном руху, али ниједном још као овога пута. Иванбегова, Пивска, Зетска и Катунска улица до Престолонаследникова Дворца, па од Дворца Дворска улица до Манастира, и цијела Катунска и Сарајевска улица до на Обилићеву пољацу, биле су искрцане с једне и друге стране лаворовијем фестонима, који су висили о високијем дирекцима, лаворовијем вијенцима обвртијем, а па сваком диреку вије се по једна велика застава и по двије мање, међу којима на пгитовима виде се златна слова Д и М, са круном изнад ових почетнијех слова имена Узвишенијех Младенаца. Заставе су све измијешане српске тробојнице и мекленбуршке. Све куће по свој вароши и сви државни уреди искрцани су црногорскијем крстанбарјацима и народијем тробојницама. На странијем, дипломатскијем мисијама вију се заставе дотичнијех држава. На становима чланова Владалачкијех Кућа вију се стандарти Царске руске, Краљевске италијанске и Краљевске грчке Породице. На напоријем Књажевскијем Дворовима вију се стандарти мекленбуршки и црногорски.

Дочен Узвишене Невјесте.

Улице тако превиру народом у свечаном руху, међу којим доста женскиња, да се не може слободно одити. Улицама, којима ће проћи Књажевски сватови, редовна војска упараћена чини шпалире, иза којих

народ стоји збијен раме уз раме. Пред Дворцем Престолонаследника стоји упараћена чета гарде са војеном музиком. У авлији пред Дворцем стоје државни великодостојници војени и грађански са вишијем чиновништвом с лијеве стране, с десне одличнији гости са стране и кориспонденти странијех листова. Послије 11 сати долазе у Дворац Њихова Височанства са Својијем Узвишенојем Гостима и са извапреднијем посланицима и дипломатскијем тијелом; прва иде Њ. В. Књагиња Јелена са Њ. К. В. грчкијем Краљевићем Николом испод руке, извапредни Амбасадер Отомански, извапредни заступници: Италије, Француске, Аустрије, Вилнеске, Бугарске, уз бурно клицање мноштва народа, који је прекрили и сву општинску башту испред Дворца.

У 11^{1/2} ура грмљава топова и брујање звона са свијех црква стадоше поздрављати Високе Сватове. Дипломатско тијело са извапреднијем посланицима иностранијех Суверена узеше мјеста на десној страни у авлији до уласка у Дворац. Њ. Њ. В. В. Господар Књаз и Књагиња изађоше по разастртом ћилиму на врата од авлије. Бурно клицање одушевљеног народа разлијеже се од уласка у варош, гдје су Узвишену Невјесту дочекали чланови општинске управе, и дјевојчице основне школе, које су цвијећем пут обасуле. То трајно урнебесно клицање одушевљеног народа допратило је Високе Сватове до Дворца, гдје свира војена музика црногорску химну. У првијем колима били су г. војвода Шако Петровић, војвода Ђуро Петровић и г. Марко Петровић, управитељ приморске нахије. У другијем колима Њ. Ц. В. Велики Књаз Константин Константиновић са г. војводом Божом Петровићем. У трећијем колима Њ. К. В. Велика Књагиња Престолонаследница Мекленбург-Стрелица, са Њ. В. Херцегом Фридрихом. У четвртијем колима Узвишена Невјеста, у народном црногорском одијелу, са Њ. Кр. В. Виктором Емануилом, Престолонаследником Италије и са Њ. С. Књазом Мирком; у петијем колима Њ. Кр. В. Књагиња Јелена, Престолонаследница Италије са Њ. В. Књазом Данилом; па су слиједила друга кола, у којима су били: г. Губастов, царско-руски министар на Цетињу, који је био пошао у Бар у пратњи Великог Књаза, г. маркиз Кастелбјанко, који је био изашао на сусрет Престолонаследницима Италије, и пратње Високијех особа. Њ. В. Господар, и Њ. В. Књагиња, како су кола стизала, редом су дочекивали Високе Особе, како су стизале, а Своју Високу Снаху, Њ. Њ. К. К. В. В. Књагињу Јелену и Књаза Виктора Емануила у топлом очинском и материнском загрљају, па су их у Дворац увели, уз громко клицање усхићеног и тронутог народа. У Дворцу су дочекали Узвишену Невјесту са сватовима Њ. В. Књагиња Ана Батембершка, Њ. С. Књагиња Ксенија, Књаз Петар Карађорђевић, и Књаз Батембершки, госпође дипломатског тијела и дворске госпође.

Кад су сви били у великом салону слиједило је представљање са обје стране, као и представљање извапреднијех посланика.

Послије кратког међусобног разговора, Њ. Њ. В. В. Господар Књаз и Књагиња са Својијем узвишенијем Гостима и са извапреднијем посланицима повратили су се у Књажев Двор, гдје је био служен доручак.

Његово Краљев Вис. Велика Књагиња Мекленбург-Стрелицка са Својијем Сином осјела је у Дворцу Престолонаследника, гдје је и остала са Узвишеном Невјестом и Њезинијем Ђеверима.

По гостионицама и по крчмама, које су биле све пуне, при обједу слиједило је напијање и пјевање радног народа све док није дошло вријеме, да се заузимљу мјеста, окле ће се гледати одлазак на пјончање Узвишенијех Младенаца. Редовна војска чини ишпалире између мноштва народа од Дворца Престолонаследника до Манастира.

Полазан на вјенчање.

У 4 сата Висока Невјеста у вјенчањом раскошном јевропском руху са Узвишеном Мајком, Братом и са Ђеверима, дошла је у колима у Двор, гдје су је дочекали: Њ. Њ. В. В. Господар Књаз и Књагиња, са Својом Узвишеном Дјецом, Високи Гости, извапредни заступници странијех Суверена са госпођама, дворске даме и наши великодостојници; а Њ. В. Књаз Данило са својом личнојом свитом дошао је у манастирску цркву, гдје га је допратило усхићено народно доброжељно клицање: „Живно!“

Мало за тијем на пово се стаде разлијегати из хиљада мушких пресабурно радосно клицање, које је допратило Узвишену Невјесту у цркву. Напријед су ишли Њ. Њ. В. В. Господар Књаз и Књагиња, са Својом Узвишеном Дјецом, Високи Гости, извапредни заступници странијех Суверена са госпођама, дворске даме и наши великодостојници; а Њ. В. Књаз Данило са својом личнојом свитом дошао је у манастирску цркву, гдје га је допратило усхићено народно доброжељно клицање: „Живно!“

ЛИСТАК.

ВАСПИТАЊЕ У КИТАЈУ.

У најстарије доба у Китају бјеше свуда школа у којима се учашу дјеца читању, писању, рачунању и основима Конфуцијеве науке. Ова старинска наука, без страног утицаја, стекла је особити карактер и није се измијенила до данас.

О васпитању не брине се у Китају држава, но приватне личности. За сиромашну дјецу постају школе на основу добровољних пожртвовања. Читању и писању много се поклања пажње и сваки отац гледа да мушку дјецу научи томе. О кћерима се много не води бриге.

У селима родитељи избегавају учитеља. У овом избору не руководе их пободности и личне особине наставника, но материјална средства. Са учитељима се склапа уговор, обично на годину дана, за плату: од 80—100 рубаља, уз то још дају природне производе као пиринач, духан, масло, чај.

Учитељи су махом без претходне специјалне спреме, млади људи, који се спремају за државне испите. Безбрижно знањени на своје сједишту, они цуше општем, док се ученици занимају писменим радом. Мјесто за наставу је какав простор посвећен спомену предака, или пезнавна капела. На школски намјештај не полага се много. Сваки ученик при ступању у школу понесе са собом столицу и клуцицу. У Китајској школи нема распореда ни часова, па ни звона. Дјеца долазе рано и ејде до ручка, тада за два сата одлазе дома, послје се опет враћају у школу и у кој остављају до сумрака.

Петар Карађорђевић са Њ. С. Књагињом Ксенијом; Њ. С. Књаз Батенбершки са госпођом Иком Петровић; на извапредни заступници странијех Суверена, чланови дипломатског тијела и наши великодостојници са госпођама по церемонијалу штампаном у прошлом броју. На вратима од цркве Високопреосвештени Митрополит г. Митрофан са свештенством дочекао је Узвишену Невјесту и увео у цркву. Високо Особе заузеле су мјеста у цркви по церемонијалу, а остала господа у припрати црквеној. У авлији, на степеницама и докостима манастирскијем заузели су мјеста одличнији странци, великосудије и господа аташирана Високијем Гостима.

У древној историјској цркви Високопреосвештени Митрополит г. Митрофан извршио је тајну светога вјенчања Узвишенијех Младенаца, којијема је кумовао Њ. Ц. В. Велики Књаз Константин Константиновић у име Његова Величества Цара Николе II, на очиглед толико чланова Владалачкијех Димова и представника Суверена јевропскијех.

Уз грмљаву топова Узвишени Младенци изашли су из цркве на челу сјајне пратње, дочекали доброжељнијем поздравима усхићеног народа: „живјели!“ који су се разлијегали из хиљада преса, пратећи Их до Њихова Дворца, гдје је војена музика свирала народну химну. За Њима су одиље Високо Особе истијом редом, којијем су у цркви дошле. Вјенчање и највише заповједника стојеће војске, која је ишпалире чинила, има се захвалити, што је уздржан ред у оно мноштво одушевљеног народа, који је прекривавао простране улице од Манастира до Дворца Престолонаследникова. Броји се да је ту било преко двадесет хиљада људи. Да се даде оној стисци мало одушка и простора, а да се обезбједе слободан ход свечане пратње, ишпалири су се у неком растојању иза леђа јој размећали на затварали у неколико пута до Дворца, пред којијем се народ разли као море, и кад су Високи Младенци изашли на балкон да захвале народу, најодушевљенијем овацијама није било краја.

Велико осветљење.

У 7 ура био је дане у великом Двору за Високе госте и свите, а у Дворцу Престолонаследника у уском фамилијарном кругу. У 8½ Њ. Њ.

У школу се полази од 6—8 године. Дан дјетинег ступања напријед одређује предаказивач, да би се тако избјегли несрећни дани и учење почело ерећних. На то много полагају Китајци. Мали љак носи са собом нужне потребе: слова, хартију, туш, четкицу, дугу и украшену адељу за растирање туша и малу боцу с водом. Осим тога у његовој су торбини чај и печење, које с дубоким поклоном предје учитељу. Затим прилази к зиду на коме је златни натпис: „Духу светога и мудрог учитеља Конфуција“. Пред натписом дијете се три пута поклони. Кад год улази у школу, дужно је то да чини. Пошто сажеже дијете воштане свијеће и неколико комадића хартије, заузме мјесто између осталих ученика. То је први његов удлазак међу учене, тако зване „књижевнике“. За спомен тога важног дана љак добија ново име.

Средње школе подижу богати приватни људи или цијеле општине. Мјесто наставника у таквој школи добија само онај, који је положио државни испит. Ученици, чији су домови удаљени од школе, често остају у школи и као што Китајци уопште мало полагају на удобност, задовољни су ако над главом имају само крова и човјека, који ће их служити чајем. Како се Китајци рано жене, већ од 15 године, међу ученицима има и отаца породица. Док муж походи школу, жена и дјеца живе у родитељском дому.

У Китајској школи нема наставних планова, ни подјеле предмета на разреде и часове. То им није ни потребно, јер се све знање своди на учење на памет и писање.

Прва књига, што се употребљује у школама налази се на наш буквар, зове се књигом од „Три знака“, јер је састављена од три ријечи. У Китајском језику нема знакова за разне гласове, но само за ријечи.

В. В. Господар Књаз и Књагиња са Својом Дјецом и са Високијем Гостима дошли су у Дворац Престолонаследника, одакле су гледали велико осветљење и ватромете. Осветљење је било најчаробније. Сва брда унаоколо цветњског поља била су оперважена огњевима, а на брду према Дворцу сјала су огњена колосална слова Ж—Д—М. Сва пјаца испред Дворца до великог хотела Вулетићева била је покривена различитијем и разнобојнијем лампионима у различитим најукуснијем фигурама. Такођер су све улице пливале у осветљењу са приватнијех кућа, а о фестивалима висили су разнобојни лампјони. У то море осветљења дошла је пред Дворац велика бакљада са музиком, која је одсвирала црногорску химну. Узвишени Младенци са Високијем Особама изашли су на балкон, и били су предметом овација најодушевљенијех. За тијем отпочеше из општине бапте ватромети, којијема је управљао познати пиротехник Рабис из Сплета. Ватре су биле најразличитије а комбинација у ниховом извађању највјештија. Завршиле су са једном сликом, која представља портре Узвишенијех Младенаца у природној величини између четири огњена стуба из разнобојнијех жижака од газа, са једном огромном круном изнад портрета такођер састављеном из разнобојнијех жижака од газа. Кад се одједном указала та чаробна слика, подиже се клицање најодушевљеније, које се таласало дуго по свом простору испред Дворца и по општинској бапти, куда је стајао збијен народ тако, да је било трудно пролазити. Странци, који су гледали елична осветљења по највишијем јевропскијем престолницама, тако су били очарани, да су изјављивали, да још није су гледали лепшег, чему наравно доприноси вијенац брјегова око престонице. И тијем се завршила свечаност овог радосног и, дај Боже, срећног дана вјенчања Њ. Њ. В. В. црногорскијех Узвишенијех Престолонаследника, Књаза Данила и Књагиње Милице.

Народно весеље наставило се по вароши преко цијеле ноћи складнијем пјевањем сватовскијех и патриотскијех пјесама по улицама и на више мјеста затворенијех, гдје су се наравно нисале и добре жеље у здравницама одушевљене омладне, сакупљене из различитих српскијех крајева у сватове Наследника Престола црногорскога.

Написана је прије 800 година. Она почиње са овом тешко појмљивом фразом за дијете од шест година: „Човјекова је природа у својој еуштини добра и ма да се у овом погледу сви људи једнаки, нихови су поступци врло разни“. Даље ова се мисао тако развија: да само знање може да преобрази и благороди човјека. „Необразован човјек личи на неуглажен драги камен, они оба не вриједје ништа. Такав човјек не зна шта му ваља радити“.

У даљем излагању писац налаже, да се строго врше дужности према родитељима, браћи и сестрама. За тим је набрајање три основне силе, три небесна свјетила, пет човјечанских односа, између управника и чиновника који врше пзвјесне дужности, између оца и сина, мужа и жене, старије и млађе браће и пријатеља, пет главних врлина (човјечиност, еправедљивост, увиђаност, мудрост и петинитост), шест врста хљебнога рашћа, шест врста домаће животине и т. д.

На сиршету књиге озбиљно се препоручује пажљиво и с вољом предати се пословима. Ето ту књигу дужни су ученици ријеч по ријеч научити на памет. Метода, што је употребљава учитељ при учењу није главолмна, на против је врло проста и једнака у свима разредама. Нови, као и старији напреднији ученици, са овом књигом испод руке приступају по реду к учитељу, који им прочита један или више задатака. Послије тога ученик се враћа на своје мјесто и не престаје на глас понављати оно, што му је прочитао наставник, докле потпуно не научи задатак. Тада опет с књигом прилази учитељу, који је у том међувремену задавао задатке другим ученицима, стале преда њ, дубоко се поклони, преда му књигу и одговара на питање. Може се представити каква је вика

Честитања Узвишенијем Младенцима

У петак, 16 јула, на 10½ сати прије подна Узвишени Младенци примали су честитања у свом Дворцу. Најприје су дошли Њ. Њ. В. В. Господар Књаз и Књагиња са Узвишеном Својом Дјецом, члановима Фамилије Петровића с госпођама и с дворскијем дамама, па узвишени Зетови са Супругама и пратњама. За тијем су слиједили овиијем редом: Њ. Ц. В. Велики Књаз Константин Константиновић са пратњом; Њег. Кр. В. грчки Књаз Никола са пратњом; Њ. Е. маршал Шакир-паша са пратњом; извапредни заступници странијех Суверена и Држава са ниховијем госпођама и свитама; Високопреосвештени Митрополит г. Митрофан са свештенством, Пресвјетли г. Арцибискуп барски и г. Муфтија; државни великодостојници са госпођама; бригадири с депутацијом командира; управитељи санитета, грађевина, поште и телеграфа, вароши Циетиња и главни надзорник школа са депутацијом секретара свију министарстава; окружни капетани са окружнијем судијама и депутацијом капетана; офицерски кор стојеће војске; и војена и цивилна кућа Њ. В. Престолонаследника. Високи Младенци примали су ова честитања државнијех власти у великом салону у присуству свијех Високијех Особа.

Велики гала објед.

У вече на 8 ура био је гала дине у великом Двору; за првом трпезом су сјејели на десној страни Њ. В. Господара: Њ. Кр. В. Велика Књагиња Мекленбург-Стрелица, Њ. Кр. В. Књаз Виктор Емануил, Њ. С. Књагињица Ксенија, г. маршал Шакир-паша, дворска дама де Вух, г. Де ла Булинјер, г. Кенеди, Њ. С. Књаз Батенберг, г. војвода Боко Петровић; а на лијевој страни Њ. В. Господара: Њ. В. Књагиња Милица, Њ. В. Књаз Данило, г-ђа Де ла Булинјер, Високопреосвештени Митрополит г. Хади Сава, г-ђа Аспазија Квеквић, г. барон Макио, г. војвода Петар Вукотић, г. граф Хан, г. Губастов; с десне стране Њ. В. Књагиње Милене: Њ. В. Књаз Мекленбургски Фридрих, Њ. Кр. В. Књагиња Јелена, Њ. Кр. В. грчки Књаз Никола, г-ђа бароница Макио, г. Арцибискуп Милиновић, дворска г-ђа Најком, г. Муфтија, Књаз Петар Карађорђевић, г. Панапигоцуло;

у Китајској школи кад двадесет или тридесет дјечака у глас изговарају ријечи.

У првим годинама настане од шесте до осме, све што се учи у школи учи се без основног разумијевања. Шта више не објашњују се чак ни разни знаци.

Све учење своди се на непрестано понављање једнога и некога. То се продукује докле докле ученик не почне различити многостручне тешке знаке и не изучи на памет своје књиге.

У средњим школама истина објашњује се што се учи, али то је само коментарицање онога, што се учио у нижој школи. Сваки ученик чита за себе и другог дана продукује на свом мјесту гдје је синоћ стао, не водећи ни најмање рачуна о томе, што читају његови другови. Једина разноликост у овим механичким радомима, што убијају сваку мисао и фантазију, јесте свакодневно понављање писменог вјежбања. Ова вјежбања врше се овим начином: учитељ даје ученику пропис. На њ ученик ставља свој прозрачни лист, кроз који продуку знаци прописа и пише их у тучи замоченом четкицом, коју држи усправио.

Прелазећи своју књижицу „Три знака“ ученик изучава 1068 ријечи писаних са 330 разних знакова. Послије тога прелази на „Књигу сто племена“, у којој се набрајају сва разна племена из којих је постала Китајска царевина. Трећи је удеоњик „Књига од хиљаду знакова“, у којој су знаци разни по облику и значају. Четврта је књига „Пјесме за младиће“, у којој је задатак да изаове у омладне утакмицу, сврћући пажњу на корист учења. Од највећег је значаја „Књига дјетинских поштовања“. У првом њезином дијелу вели се: „Бубав према родитељима темељ је свих врлина, стабло из кога, подобно гранама потичу сви морални принципи. Сједи поред

а на лијевој страни Њезиног Височанства: Њ. Ц. В. Волики Књаз Константин Константиновић, Њ. С. Књагиња Ана Батемберг, Високо-преосвештени Митрополит г. Митрофан, г-ђа Конеди, г. маркиз Кастелбјанко, дворска дама Цински, генерал Николајев, г. Февзи-паша и г. генерал Брузати. За другом трпезом сјеђели су Њ. С. Књаз Мирко, наши великодостојници са госпођама и остали чланови дипломатског тијела и чланови пратња Високијех Особа.

Њ. В. Господар изговорио је прву следећу здравицу:

Велика Књагиња!

Ја данас осјећам највеће весеље у моме животу, и под упливом истинског задовољства, које са мном дијели у свом обиму Књагиња, моја драга Супруга, подижем чашу у здравље Њ. Њ. Кр. Кр. В. В. Великог Књаза и Велике Књагиње, Вашијех Узвишенијех Родитеља.

Ми искрено жалимо да је лака болијест омела Њ. Кр. В. Великога Књаза Насљедника, Вашег Супруга, да дође међу нама. Његова мисао, увјерен сам, прати нас у овом часу, а наша иде к њему са жељама да се што прије опорави.

В. В. Кр. Кр. В. В. милостиво су одобрила везу наше Дјеце, коју данас славимо. Ову Моју радост осјећа Мој народ као и Ја, јер у свијема великијема и свечанијем пригодама његово срце вазда једнако са Мојим куца Приликом срећног вјенчања Мога Сина са Књагињом Милицом. Моје је срце радраганије него икад прије; а Ви сте видјели топле и срдачне манифестације његовијех осјећаја. Сви ми сматрамо везу Књаза Насљедника са Вашом драгом Шћерком као знак Божије заштите, и примајући ову младу Књагињу са искреном љубави, ми наодимо у овом догађају остварење нашијех најмилијех жеља.

Стављајући руку Вашег Дјетета, које произилази из једне од најстаријех јевропскијех Породица, у руку Књаза Данила и

мене, и ја ћу ти објаснити! Прво што пише од нас љубав према родитељима јесте то, што смо сачували своје тијело, које су нам они дали. Достигнувши најјестан положај у свијету, ми смо дужни да удепавимо наш живот саобразно правилима, по којима би наше племе продужило, да живи у еред наших потомака и да ствара понос у наших родитеља. Ето то је виши ступањ љубави према родитељима. Она почиње услужношћу у односима према њима, за тим се пекажује у корисном раду у служби цара и свршава се нашим личним узвишавањем.⁴ На другом мјесту ове књиге ове су значајне ријечи: „Непослушност према родитељима јесте највећи гријех. Кад је потчињени над својим старешинама, нема више власти; кад се мудри проципи пренебрегавају, власт закона пада; кад дјеца не врше своје дужности према родитељима, налик су на оне, који немају родитеља. Та три зла могу створити општу невољу.“ Шести и последњи убеник који се употребљава у нижим китајским школама зове се „Обучавање младежи“, по садржини сличан претходној књизи.

Ма да ове књиге по грађи својој нијесу подесне да из њих дјеца уче, опет их дјеца са чудноватом вољом уче и послје три четири године знају их све на памет. Многи свршују тим своје образовање. Они, који хоће да греде уеном каријером, да постану чиновници, прилазе к вишој настави — к изучавању „Четири Књиге“ и „Пет класика“, који се сматрају као канонови државне религије. Пет од тих девет књига нешто је написао Конфуције, нешто прикупио; остале у којима су махом изреке и мисли тога мудраца, написали су његови ученици.

(Свршиће се)

повјеравајући нам га, В. В. Кр. Кр. Височанства показала су колико уважавају врлине горде независности, које сачињавају, има већ толико вјекова, славну тековину рода црногорскога, на којој се основала Моја Кућа.

Ја Вама, Књагиња, и Њ. Кр. В. Великоме Књазу, Вашем Супругу, захваљујем, што нам повјеристе будућност ове драге Књагиње, која залажући своју ријеч Нашем Насљеднику, дође да поткријепи Наш Престо и да нас срећом испуни.

Ја дижем ову чашу за Вашу драгоцјена здравља и молим Вас, Велика Књагиња, да пијемо за срећу Наше предраге Дјеце. Нека Господ благослови њихову везу и заштити их, обасипљући их свијем благодетима, која им срца наша и нашијех народа желе.

Другу је здравицу Њ. В. Господар управо Њ. Ц. В. Великог Књаза Константину, која гласи:

Царско Височанство!

Моја радост не би била потпуна да није сам видио уза ме на овај срећни дан преставника великодушног Владоца, од ког је Црна Гора примила већ толико многобројнијех доказа љубави. Њ. В. Цар благоизволио је, да још више истакне овај нови доказ свог драгоцјеног пријатељства, повјеравајући Вашем Ц. Височанству мисију, да дођете и да у име Његово благословите Моју драгу Дјецу. Ја не могу да заборавим да се вјеридба Мога Сина са Књагињом Милицом збила у Петрограду.

Пунијем срцем најживље благодарности Ја подижем ову чашу у част Цара Николе, и молим В. Ц. Височанство, да поновите Њ. Величанству осјећаје дубоке благодарности, који одушевљавају према Њему Мене, Моју фамилију и Мој народ.

Трећу је здравицу Узвишени Домаћин управо Њ. Кр. В. грчком Књазу Николи, и она гласи:

Краљевско Височанство!

Краљ, Мој Брат, пиљући Вас међу нама, да учествујете у радости, коју осјећамо приликом женидбе Мога Сина, даје ми доказ Његовог пријатељства, које високо цијеним. Присуство В. Кр. Височанства проузроковало нам је живу радост, и оно је потврда осјећаја, који нас спајају.

Молим вас, Височанство, да будете код Њ. Величанства тумач Моје вјерне и постојане оданости. Ја пијем у здравље Краља Ђорђа, Његовог Краљевског Дома и за срећу Грчке!

Четврту здравицу Њ. В. Господар изговорио је следећу:

Њ. Ц. В. Султан вазда је био један од првијех да даје драгоцјене знакове Своје пажње Мојој Фамилији. Овај племенити и великодушни Владалац, вјеран Својим традицијама велике куртузије и осјећајима пријатељства, које благоизвољава показивати Мојој особи, хтио је још једном и на овом весељу дати доказа те своје високе пажње.

Њихова Величанства Краљ Умберто, Краљица Викторија, Цар Франц Јосиф, Пресједник Републике Француске и Њ. Кр.

В. Књаз Фердинанд исто су извољели да буду нарочито представљени на нашем весељу. Ја сам дубоко дирнут и за то Им благодарим.

Изражавајући Моје најсрдачније жеље, Ја дижем ову чашу у Њихово здравље!

У 9½ слиједило је соаре, на ком су били позвани и многи одличнији Срби иза границе и страни кориспонтенти. Ту смо видјели између велике госпоштиве г. генерала Авсаног, бившег наставника Њ. В. Престолонаследника, који је тај дан присио и Петрограда. Испред Двора је свирала војена музика, пјевачка друштва „Бранко“ и „Захумље“ пјевала су, а велико мноштво народа чинило је овације најодушевљеније.

Страни гости и ред.

Од одличнијех Бокеља, који су дошли на ово црногорско весеље, к онијема што смо споменули у прошлом броју, имамо да споменемо још ове: г. конта Франа Вицковића из Цераста, браћу Каменаровиће кап. Вида и кап. Пава, народног заступника, из Доброте, браћу Ђирковиће Шпира и Трипа, г. Мила Стефановића и Ђорђа Милетића из Котора, г. Мила Ђатовића из Рисна, господина Шпира Калужеровића с Роса, и г. Лазара Вукасовића из Дубровника. Из Боке је било до 150 гостију, а штаме и много више бити, да се унапријед није знало, да су већ сви станови заузети. За то су многи дошли с нарочитијем парабродом у Бар, да ту присуствују свечаностима, и на поласку из Бара телеграмом, управљенијем на наше уредништво, изјавили су своје одушевљење као и благодарност на гостопримству, које су у Бару нашли. У великом мноштву народа видјели смо и групу Босанаца са саруцима, неколико Сарајлија, Срба из Старе Србије, Арнаута и велики број Скадрана.

Свијех ових дана, у толиком мноштву народа, у толикој стисци, влада је најпримјернији ред, што све стране задиљује, а што се има приписати црногорском духу јединства са својом Владалачком Кућом, по ком је сваки Црногорац сматрао ово весеље више него домаћијем весељем, те се сваки бринуо да у сваком обвиру испане најљепше на потпуно задовољство Њ. В. Господара; и само се тако може протумачити ово примјерно и достојанствено држање толиког мноштва, и сваког појединца, јер то не би могао постићи никакав надзор ни стеча полицајске власти, која је тако улудно вршена, да је нико није могао ни опазити, што је опет доприносило достојанственом држању народа.

Одлазак Високијех Особа.

Данас је био у великом Двору опроштајни свечани ручак у част Њ. Кр. В. Велике Књагиње Мекленбург-Стрелице и Њ. В. Херцеге Фридриха, који су у 4 сата послје подна отпутовали преко Котора.

У 3 сата се већ народ стао окупљати главном улицом и испред Дворца Насљедникова. Испред 4 сата дошла је војена музика. Ту су били на окупу сви државни великодостојници у пуној паради.

У 4 сата Њ. Кр. В. Велика Књагиња испод руке Њ. В. Господару изашла је из Дворца, испраћена свом Књажевском Породицем и Високијем Зетовима са Њиховијем Супругама. Пошто је сјела у кола са младијем Херцегом Фридрихом, опет се најљубазније опростила са Њ. Њ. В. В. Господаром Књазом, Књагињом Милицом и Књазом Насљедником. Уз свирање војене музике химне Мекленбург-Стрелица, кола се кренуше, а одушевљено клицање многобројног народа испратило је Високе Путнице са Цетиња.

У друго четворо кола слиједила е Њихова пратња и послуга.

Јучер, у већељу на 4 уре послје подна, Њ. Ц. В. Велики Књаз Константин Константиновић и Њ. Кр. В. грчки Књаз Никола отпутовали су са Цетиња. Од 3 уре већ се почео народ сакупљати у Дворској улици да види Њихов полазак и да их поздраве. Једна чета гарде била је пред Двором упарађена, која је Високијем гостима одавала војничке почасте. Сви државни великодостојници, грађански и војнички, и све чиновништво било је на окупу у потпуној паради, пред Двором.

Високи путници, пошто су се опростили са свијем Високијем Особама у Двору, били су испраћени до кола Њ. В. Господаром, који се с њима при поласку загрелио.

Њ. Ц. В. Велики Књаз био је у првијем колима са Њ. С. Књазом Мирком, а Њ. Кр. В. грчки Краљевић са г. Војводом Божом Петровићем; у другијем колима слиједили су пратње Високијех Особа, дипломатски преставници дотичнијех држава при Књажевском Двору, и аташиране Особе Високијем Гостима.

При кретању почасва гардијска чета одавала је војничке почасте а присутан народ отпратио је руског Великог Књаза и грчког Краљевића најодушевљенијем клицањем: „Живјели!“

Послије кратког одмора на Његушима у Књажевском Дворцу, гдје је била служена вакуска, Високи Гости наставили су пут до наше границе, гдје су се опростили најљубазније са Њ. С. Књазом Мирком, г. војводом Божом и аташиранијем им особама.

Руски Велики Књаз и грчки Краљевић из Боке су кренули на грчком ратном броду „Криту“ пут Севске Ријеке, одакле ће Ујак са Сестрићем ваједно у Петроград.

Ономадне, у суботу послје подна с Цетиња је кренуо пут Цариграда изванредни заступник Њ. В. Султана на свадби Њ. В. Престолонаследника, г. маршал Шакир-паша, и аташирани му адјутант Њ. В. Султана г. пуковник Тетис-бег.

При његовом поласку било се сакупило много народа пред царско-отоманскијем посланством, који га је испратио са бурнијем клицањем: „Живио!“

Г. маршал Шакир-паша оставио је међу нама најљепшу успомену.

Г. генерал-мајор Николајев, изванредни заступник Њ. Кр. В. бугарског Књаза Фердинанда, и аташирани му г. Николов, ротмистар лајбгардијског секадрона, са г. Константиновићем, који је нарочито био дошао да заступа бугарску владу, отпутовали су у Софију такођер у суботу.

У Котору је све Високе Особе дочекивао и испраћао г. Перо Рамадановић, наш агент, од стране наше владе.

Телеграфске честитке.

На дан вјенчања Њ. В. Књаза Насљедника стигле су Њ. В. Господару телеграфске честитке од Њ. В. Цара Николе II, Њ. В. Краљице Викторије, Њ. В. Цара-Краља Франца Јосифа, и од много другијех Високијех Особа.

Њ. В. Цар Никола честитао је телеграфом Њ. В. Књазу Насљеднику и благословио Његово срећно вјенчање.

Између многобројнијех честитака, које је примио Њ. В. Господар, споменуемо врло топлу честитку с благословом Његово Светости српског Патријарха Георгија, и честитку Пресвјетлог Бискупа Стросмајера преко Пресвјетлог Архиепископа барског Милиновића.

Пратње Високих особа.

У пратњи Њ. Кр. В. Велике Књагиње и Херцега Мекленбургског дошли су:

Г. Граф Хан Баевдов, наследни маршал Двора Мекленбург Стрелицког;

Г. Мајор Ливоније, маршал Двора Великог Књаза Наследника;

Гђица де Бух, дворска дама Њ. Кр. В. Велике Књагиње Мекленбургске;

Гђица Цински, дворска дама Њ. В. Књагиње Милице.

Г. поручик Брауштајн, орд. офицер Њ. В. Херцега Фридриха.

У пратњи Њ. Ц. В. Великог Књаза Константина Константиновића био је г. поручик Нарипкин, адјутант Њ. В. Цара Николе.

У пратњи Њ. Кр. В. Књаза Виктора Емануила дошли су г. генерал Брузати и г. капетан Аиролди.

У пратњи Њ. Кр. В. грчког Књаза Николе био је г. Папаригопуло, маршал краљевског Двора.

У пратњи г. Маршала Шакир-паше био је г. пуковник Тефик-бег, адјутант Њ. В. Султана.

А у пратњи г. генерал-мајора Николајева био је г. Николов, ротмистер лајбгардијског ескадрона.

Висока одликовања.

Њ. В. Господар одликовао је Њ. Кр. В. грчког Краљевина Николу Г-ијем степеном Данилова реда.

Истијем степеном Данилова реда Њ. В. Господар одликовао:

Г. маршала Шакир-пашу извајредног амбасадера Њ. В. Султана;

Г. Де ла Булинијера, министра француске републике при нашем Двору, као нарочито опуномоћеног заступника Пресједника француске Републике;

Г. барона Макио, министра резидента аустро-угарског при нашем Двору, као нарочито опуномоћеног заступника Њег. Вел. Цара-Краља Франца Јосифа;

Г. Папаригопула, маршала грчко-краљевског Двора;

Г. графа Хана-Баевдова, наследног маршала велико-војводског Двора Мекленбург-Стрелицког; и

Г. Логотетиса, грчког генералног консула на Цетињу.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Цетиње, 19 јула.

(Свечани парастос.) Њ. Ц. В. Велики Књаз Константин Константиновић приредио је у суботу у манастирској цркви парастос блаженопочившем Великом Књазу Ђорђу Александровићу. Служио је Високопресвештени Митрополит г. Митрофан са мјеснијем свештенством, а присуствовали су свечаном заупокојном богослужењу: Њ. Ц. В. Велики Књаз Константин, наша Књажевска Фамилија, Високе Особе, које су се налазиле на Цетињу, Њихове пратње, дипломатско тијело, наши великодостојници, чиновништво, сви у великој парадној, и мноштво народа.

(За сиротињу.) Њ. Ц. В. Велики Књаз Константин Константиновић предао је општини барској 600 фиорина а општини цетињској 1000 фиорина, да се раздијеле сиротињи.

(Гости из унутрашњости) почели су се разилазити у петак, али их се и данас још доста види по вароши. Мимо позванијех, за које се нарочито одбор старао, било је ништа мање, који су сами дошли да учествују у овом весељу. Особито је било доста женскога свијета Гости иза границе већином су јучер отпутовали, а неки данас крећу, пуни патриотског задовољства и одушевљења.

(Вријеме) Благодатна киша, што је у сриједу пала, добро је расхладила илџинску припеку, која се тек од јучер почиње опажати Тако смо и с тога гледишта срећни били.

Телеграми Бечког „Кор. Бира“.

ХАГ, 11 јула. — Трећа комисија конференције мира једногласно је примила пројект односно споразума да се рјешавају могуће разлике међународне. Свршетак радње треће комисије и свршетак конференције очекује се у први четвртак или петак.

ПЕТРОГРАД, 11 јула. — Цар је асигнирао 6000 рубаља Академији наука за проучавање острва новог Сибира

ПОЛА, 12 јула. — У корчуланском каналу на аустријском ториљеру „Адлеу“ експлозија убила је једног официра и четири момка и два ранила. Брод је јако оштећен.

ПЕТРОГРАД, 13 јула. — Пратња мртвог тијела Великог Књаза Ђорђа стигла је синоћ, дочекана Царом Николом, и у свечаном спроводу мртво тијело однесено у катедралну цркву Петропавловску. Непрегледно мноштво народа присуствовало је по улицама. Цар са Великијем Књажевима унио је мртвачку скрињу у цркву, гдје је већ било дипломатско тијело. Митрополит петроградски одслужио је парастос.

БУКАРЕСТ, 14 јула. — Званични булетин доноси да Краљ страда од јаке цевралџије; иде на боље, али му треба који дан почињања.

ПЕТРОГРАД, 15 јула. — По наредби Цареној управа Словенског Благотворног Друштва, изабрана 15/4 г. 1897 на ново је увела администрацију друштва. Јучер је свечано сарањено тијело Великог Књаза Ђорђа у петропавловској катедралној цркви у присуству Цара, Царице Марије, Принца данског Валдемара и чланова Царске Куће.

БИОГРАД, 15 јула. — Ратни суд осудио је тројицу оптужену за увреду величанства на тамницу, а једнога ослободио, који је био оптужен, да је распростирао антидинастичну брошуру.

АТИНА, 15 јула. — Краљ је отпутовао у Елебен. Камара је затворена.

ХАГ, 16 јула. — У пленарној сједници конференције усвојена је установа односно декларација, које искључују конвенцију односно арбитража, којег је усвајање закашњено, јер се није могла наћи ниједна формула за декларацију приставања држава, које нијесу директно учествовале у конференцију.

БИОГРАД, 17 јула. — Ратни суд расправља и суди јавно у присуству браниоца. До сада је за разне преступе 8 лако осудио. У званичијем круговима тврде да ће бити исто јавна расправа о атентату. Влада је то одлучила да побије главосове, да је атентат полиција приредила.

ПАЗИЗ, 17 јула. — У министарском савјету Делкасе је изјавио да је тобожња денена руског Цара Принцу Наполеону сасвијем измишљена.

ХАГ, 17 јула. — Пленарна сједница конференције није дефинитивно усвојила конвенцију односно арбитража са допуном услова, под којима би државе, које нијесу представљене на конференцију у Хагу, могле пристати на конвенцију. То ће бити предмет будућег споразума између држава. Конференција ће се сјутра затворити.

КАНЕА, 17 јула. — Принц Ђорђе крећуће је бродом пут Ретина, гдје ће присуствовати одласку руског баталиона, који се враћа у Русију.

БУКАРЕСТ, 17 јула. — Краљ, који је јако patio од невралгије, иде на боље, али стање захтијева још бар једну неђељу покоја.

ХАГ, 18 јула. — Конференција је затворена. У посљедној сједници, која је била јавна, саопштено је, да ће све државе потписати акт закључни. Па се прочитало писмо Краљице Нидерландске Папи, којим га моли да морално подупре дјело конференције. Стаал је држао говор изјавивши да дјело конференције није потпуно, али је искрено и практично мудро. За тијем су говорили Минстер, Детурњел и Бауфорт изразивши захвалност. И тијем се конференција затворила.

ЦАРИГРАД, 19 јула. — Султан је одликовао Грекова првијем степеном Османије, Радославова и Тењена првијем степеном Медиције, Тончева другијем степеном Османије.

РЕНЕ, 19 јула. — На састанку антисемита било је изгреда. Двојица су лако рањена.

ОБЈАВА.

Агенција Унгаро-Хрватског Акционерског Паробродског Друштва у Котору, својим писмом од 4. Фебруара по нов. кал., доставила је подписатој канцеларији, ријешење Управе поменутог друштва од 10-ог Јануара ове 1899 год. број 118 односно олакшице у путовању Друштвеним паробродима за Црногорске путнике и то:

а) Ђаци добијају једну класу за другу;

б) официри добијају једну класу за другу, али треба да имају легитимацију од Министарства или којег другог надлештва;

в) сиромаси добијају III-ћу класу за половину цијене, али морају, од стране власти имати увјерење о сиромашном стању.

Ово се доставља путницима ради знања, како би се, при путовању, на вријеме снабдјели са нужним документима од дотичних власти.

Број 351

Цетиње, 4 Фебруара 1899.

Канцеларија
Управе Пошта и Телеграфа.

ОБЈАВА.

Возна пошта полази сваки дан од Цетиња за Котор у подне — осим: сриједи кога дана полази у 8 сати у јутро и стиже у Котор у 2 сата по подне, има везе са брзовозним паробродом Унгар.-Хрв. Друштва који полази исти дан у 3 сата по подне из Котора за Ријеку (Фјуме) и осим ишта ког дана полази у 7 сати прије подне и стиже у Котор у 1 сат по подне, има везе са брзовозним паробродом Лојидовог Друштва, који полази исти дан у 2 $\frac{1}{2}$ сата по подне из Котора за Трет.

Из Котора за Цетиње возна пошта полази сваког дана у 5 сати у јутро и стиже на Цетиње у 11 сати прије подне.

Из Цетиња за Подгорицу полази сваки дан у 12 сати на подне и стиже у Подгорицу у 6 сати по подне.

Из Подгорице за Цетиње полази сваки дан у 5 сати у јутро и стиже на Цетиње у 11 сати прије подне.

Из Подгорице за Никшиће полази сваки дан у 5 сати у јутро и стиже у Никшиће у 11 сати прије подне.

Из Никшића за Подгорицу полази сваки дан у 12 сати на подне, стиже у Подгорицу 6 сати по подне.

С Пристаном за Бар полази сваки други дан (почевши на 1 јануара ов. год.) у 6 сати прије подне, до-

лази у Бар у 6 $\frac{3}{4}$, полази из Бара за Вир у исте дане у 7 сати прије подне, долази на Вир у 12 сати на подне.

С Вира за Бар полази сваки други дан (почевши на 2 јануара ов. год.) у 6 сати прије подне, долази у Бар у 11 сати, а полази за Пристан у исте дане у 11 $\frac{1}{4}$ сата прије подне, долази на Пристан у 12 сати на подне, осим неђељом и уторником (у које дане има везе са паробродом Даницом), полази с Вира у 9 сати пред подне и стиже на Пристан у 3 сата после подне.

Цетиње, 13 јануара 1899.

У П Р А В А

Књ. Цр. Пошта и Телеграфа.

Напомена.

Пароброд Лојдовог друштва полази из Котора за Бар сваког понедељника у 5 сати из јутра, долази у Бар у 10, полази за Улцињ у 11 $\frac{1}{2}$ пред подне и продужују за Крф, дотичући: Медоу, Драч и Валоне, а у повратку из Крфа долази у Улцињ сваке суботе у 4 сата из јутра, полази за Бар у 6, а из Бара за Котор у 10 пред подне.

ОБЈАВА.

Лицитација петролија — која је била означена за 20 Августа 1899, — неће се реченога дана држати, — јер је Књажевска влада предузела друге мјере.

Оволико ради владања онијех који су имали намјеру лицитирати.

Цетиње, 8 Јула 1899

Број 804.

Министарство Финанције.

ОБЈАВА.

Моју стару кућу на под на Цетињу у великој главној улици, са тезом и великом бантом продајем у року до 1. Септембра ове године. Ко понуди највећу цијену томе ће се ово имање уступити.

И. Радичевић.

Број 49 (4-6)
37

Објава.

Овим се износи на јавну продају једнокатна кућа са припадом бантом и једним кућиштем Алије Ђурђевића емигранта (пријешао преко границе), постојећа у овдашњој старој вароши у тако званој Крњића махали, за измир његових презадужених дугова. Ко би желио купити поменуто имање, тај нека се пријави потписатој управи 21 августа тек. год., којег ће се дана уступити понудиоцу највише цијене.

У исто вријеме овим се позивају дужитељи реченог Ђурђевића, да сваки до гореозначеног дана поднесе чисте рачуне: колико им и од шта дугује? Ко до тог дана не би поднио такве рачуне губи право на свако посљедње потраживање.

Подгорица, 13 јула 1899 год.

Ка броју 483
в. 1899. 69.

УПРАВА вароши ПОДГОРИЦЕ.

Број 63 (1-4)
112